

[Bundvad.]

kender man mit synspunkt, så ingen bliver overrasket, når jeg siger som tidligere, at jeg er tilhænger af weekend-tanken. Jeg anser weekend for at være et meget betydeligt socialt gode, som forlængst har vist sin bærekraft i andre lande og på områder her i landet, hvor det er gennemført. Det kan også kun glæde en tilhænger af weekend-tanken, at stadig flere opnår weekend, således som det f. eks. er tilfældet indenfor industrien.

Hvad handelen angår, betyder kl. 14-lukningen weekend for handelens folk, og der er ikke noget at sige til, at man indenfor handelen vil gøre, hvad man kan, for at bevare det gode, man har i den tidlige lukning. Det er imidlertid interessant at se, at det ikke blot er handelens medhjælpere, der ønsker weekenden bevaret, men også principalerne eller i hvert fald nogle af dem. I sidste nummer af handels- og kontormedhjælpernes fagblad har en række organisationsfolk udtalt sig om spørgsmålet. Også principalerne er repræsenteret her. Med formandens tilladelse vil jeg gerne illustrere dette med et par korte citater.

Formanden for Centralorganisationen af Købmændsforeninger Øst for Storebælt, hr. J. P. Jensen, siger:

„Det er mit absolute indtryk, at en lov-mæssig afkortning af den nugældende weekend ikke alene vil møde modstand hos forretningernes indehavere og medhjælpere, men også hos det store flertal af landets befolkning, da det vil blive betragtet som et socialt tilbageskridt.“

Hr. Max Lindskov, der er formand for De københavnske Handelsforeningers Fællesorganisation, siger bl. a.:

„— det vil føles som tab af velerhvervede rettigheder, om weekenden tages fra os ved en ændring af lukkelovens bestemmelser.“

Endelig et citat af en her i huset kendt person, nemlig formanden for Urtekræmmerforeningen, det ærede medlem af det andet høje ting hr. Moesgaard, der siger:

„På købmændenes vegne kan jeg udtale vor tak til handelsministeren, fordi det endelige lukkelovsforslag imødekommer vort enstemmige ønske om at beholde kl. 14-lukningen om lørdagen. Dette er et gode, som ikke mindst detailhandlerne, der står alene i deres forretninger, sætter umådelig pris på, og jeg tror, det er nødvendigt for at opnå den fornødne tilgang til handelsfagene.“

Såvidt handelens folk. Her er ingen tvivl. Men — for der er unægteligt et „men“ —

rigsdagen skal ikke alene forme en god beskyttelseslov for handelens folk, og helst en så god lov som mulig, men rigsdagen skal også sørge for, at butikernes lukketider ikke lægger kunderne urimelige hindringer i vejen for at foretage nødvendige indkøb.

Det er imidlertid mit indtryk, at den tiltagende varerigelighed har virket stærkt afsvækkende på det modsætningsforhold, man tidligere kunne konstatere mellem handelens folk og kunderne. Det er således bemærkelsesværdigt, at handelens folk, principaler og medhjælpere i fællesskab, har kunnet samle adskillige tusinde, jeg tror 140 000, kundeunderskrifter på ønsket om at bevare weekenden.

I øjeblikket synes vanskelighederne at være størst for de udearbejdende husmødre, der skal gøre indkøb af fødevarer, særlig af kød. Imidlertid ophæves jo nu kødrationeringen, således at husmødrene kan købe kødvarer, hvor de har lyst eller ser deres fordel derved. Det betyder bl. a., at den udearbejdende husmoder f. eks. kan købe i den forretning, der ligger arbejdspladsen nærmest, således at hun ikke som ofte nu skal have tilbagelagt vejen fra arbejdspladsen til den slagter, der bor nærmest bopælen, inden lukketid. Efterhånden vil konkurrencen vel også medføre, at slagterne i højere grad end nu vil komme ind på at ekspedere telefonordrer og levere varerne pr. bud.

Jeg er klar over, at der i den nærmest kommende tid kan opstå overgangsvanskeligheder i kødhandelen, men de vil sikkert efterhånden blive overvundet, og det vil ikke forbavse mig, om der i løbet af nogen tid sker en afspænding i forholdet mellem handlende og kunder også her. Jeg tager dog ikke forskud på glæden, men nøjes med at udtale håb om, at også den hindring for bevarelse af weekend i butikkerne, som kødhandelen i dag frembyder, kan ryddes af vejen.

Som det vist fremgår af det, jeg har sagt, ønsker jeg gerne, at forholdene vil flaske sig således, at vi til den 1. april kan bevare den nugældende lørdagslukning, ikke alene fordi jeg er tilhænger af weekend, men også fordi jeg er bange for, at en væsentlig forlængelse af åbningstiden om lørdagen vil fremkalde en uønsket reaktion.

Stillingen er jo den, at man kan vist godt sige, at hele handelen og et meget stort antal kunder finder den nugældende lukketid rigtig. Forudsætningen for, at handelen ikke vil respektere og heller ikke af hensyn til kundernes flertal behøver at respektere ønsket om en længere åbningstid, er derfor,